

Köszönet

a munkámért, a szeretetért, amiben az évek során részem lehetett...

Lezárult egy szakasz az életemben. 2013-tól nyugdíjba megyek, augusztus 1-jétől új vezetője lesz a Benedek Elek Óvodának.

A 40 év közszolgálati évből 38-t itt a biatorbágyi óvodában töltöttem, ebből 30 tanévet az óvodák vezetőjeként.

1982-ben, még a tanácsi rendszerben kaptam az első kinevezést, azóta 2 tanácselnök, majd 1990-től 2 polgármester felügyelete alatt dolgoztam.

11 csoportot vettem át, majd Herceghalom önálló település lett, így 1990-től 3 épületben működő 9 csoport alkotta a biatorbágyi óvodai közösséget.

Ma 5 épületben 22 csoport működik, s több, mint 600 kisgyerek jár óvodáinkba...

Ritkán adatik meg egy intézményvezetőnek, hogy új intézményt indíthat: nekem 3-szor is részem volt ebben...

Köszönöm a mindenkori vezetőinknek- függetlenül mindenféle pártállástól-, hogy az óvoda mindig egy elfogadott, mondhatnám azt is, hogy kedves ágazata volt mindegyik fenntartónak.

Köszönöm a Hivatal minden munkatársának, a jelenlegi és a volt képviselőknek, hogy az óvoda így fejlődhetett.

Ugyan minden kérésünket egyikük sem teljesítette maradéktalanul, de munkatársaimmal mindig éreztük a megértő, segítő szándékot, s azt a védőernyőt fölöttünk, ami mindig biztosította azt, hogy csak a szakmával, a gyerekekkel törődhessünk.

1975-ben kezdtem a pályámat, nagy-nagy szeretettel fogadott Steinhauser Rozika néni, az iskola igazgatója, az óvó nénik, dajkák, konyhán dolgozók is.

Aztán elváltunk az iskolától, s a biai és a torbágyi óvoda egy intézmény lett... Nagyon sok jótanácsot kaptunk az egykori óvodavezetőktől: Majoros óvó nénitől, Pintér Teri nénitől, Nyerges Lajosnétől, s aztán jöttek a velünk egyidősek, s kicsit mepezsdült az óvoda élete. Bruckner Irénke, Hervai Éva, Galaczi Nóra és a többi fiatal kolléga sok-sok vidámságot, új módszereket honosítottak meg óvodáinkban.

Sajnos már sokan nincsenek közöttünk, de a sok-sok közös élmény, s az emlékek velünk maradt.

Köszönöm a ma már nyugdíjas kollégák támogatását, a jótanácsokat, s azt a példát, ami még ma is meghatározza az óvodák hangulatát, erkölcsi alapját.

Köszönöm a jelenlegi munkatársaimnak azt a szerető gondoskodást, amivel a gyerekek és egymás felé is fordulnak, s botladozásaim ellenére is mindig mellettem álltak. Örömmel tölt el, hogy ma ismét sok fiatal munkatársunk választja ezt a nagyon szép hivatást. Jó látni a lelkesedésüket, s azt a jókedvű, nyüzsgő játékosságot, amit sugároznak maguk körül.

Nagy segítséget jelent intézményünknek az Örökmozgó Alapítvány, nemcsak eszközökkel, de tartalmas programokkal, előadások szervezésével is gazdagítja az óvodai programokat.

Természetesen a társintézmények, civil szervezetek, a szülők, nagyszülők támogató jelenléte nélkül sem lenne igazi gyereksziget az óvodánk (felsorolni sem tudom azt a sok-sok jó szót, szívmelengető segítséget, amit tőlük kaptunk az évek, évtizedek során...).

Köszönöm mindenkinek, aki bármilyen formában segítette az óvodák életét: biztatással, jó tanáccsal, saját munkájával, vagy egyéb anyagi támogatással.

„...Én nem emlékszem rosszra, csak a jóra,
csak arra, ami sikerült nekem.

Ajándék volt minden perc és óra,
ajándék az egész életem!”

Kérem, hogy a továbbiakban is szeressék és segítsék az óvodákat, s ha elfáradnak a napi teendőikben, ha elfogy a türelmük, menjenek egy kicsit gyerekek közé...
Valamelyik lurkótól biztosan jókedvük lesz...

Sok sikert, jó egészséget és boldog életet kívánok Mindannyiuknak.

Biatorbágy. 2013. június 30.

Palovics Teréz